VOLEI

Au fost definitivate reprezentativele R. P. Romîne pentru campionatele mondiale

ECHIPA FEMININĂ SUSȚINE ASTĂZI LA FLOREASCA UN MECI DE VERIFICARE CU FORMAȚIA MASCULINĂ ELECTRONICA

Voleibaliștele și voleibaliștii aflați în pregătire pentru campionatele mondiale ce vor avea loc între 12 și 27 octombrie în Uniunea Sovietică au pășit în ultima săptămînă de antrenamente din țară. Ședințele de pregătire au crescut în volum și intensitate. De asemenea, a fost mărit timpul rezervat jocului propriu-zis și, respectiv, omogenizării diverselor formule de echipă. Ca o remarcă generală — buna dispoziție și pofta de joc, iar ca observație specială — o sensibilă îmbunătățire în comportarea reprezentativei feminine.

Aceasta (spre deosebire de cea a băieților, care participă la jocuri de sudare numai între ei) alternează actualmente jocurile organizate între cele două formații de bază ale lotului cu meciuri susținute în compania unor echipe masculine. Astfel, ea va întîlni astăzi după-amiază în sala Floreasca, începînd de la ora 17, echipa Electronica, vineri 5 octombrie la aceeași oră în sala Institutului Politehnic — echipa de băieți a gazdelor (ambele formații bucureștene din campionatul de calificare). Duminică 7 octombrie, din nou în sala Floreasca la ora 17, echipa feminină va juca împotriva unei selecționate masculine a I.C.F.

O dată cu începerea antrenamentelor de finisare a pregătirii și pentru ca acestea să capete maximum de eficacitate în ceea ce privește sudarea formațiilor preconizate, a fost definitivată componența celor două echipe care ne vor reprezenta la actuala ediție a campionatelor mondiale. Iată-le mai jos.

ECHIPA MASCULINĂ (antrenori ing. Gh. Petrescu și prof. Șt. Roman): H. Nicolau, A. Drăgan, D. Plocon, C. Miculescu, Gh. Fieraru, Gh. Corbeanu, M. Grigorovici, G. Cherebețiu, Ed. Derzsei, N. Coste, M. Chezan, N. Bărbuță.

ECHIPA FEMININĂ (antrenori: Gh. Constantinescu și prof. Gh. Bodescu): Doina Ivănescu, Ana Mocanu, Sonia Colceriu, Domnica Costic, Elisabeta Goloșie, Tinela Pleșoianu, Lia Vanea, Daniela Golimas, Alexandrina Berezeanu, Ileana Enculescu, Elisabeta Nodea, Viorica Herișanu.

Cuvîntul specialistului

ASISTÎND LA JOCURILE ECHIPEI FEMININE A JAPONIEI

Celor care au asistat la ultimul turneu internațional de volei desfășurat în Capitală, pentru verificarea loturilor noastre în vederea campionatelor mondiale de la Moscova, le-a rămas în amintire atît jocul bun al echipei masculine a R. P. Romîne, cît și al celei feminine a Japoniei.

S-ar părea de necrezut ca o formație care și-a făcut apariția pe tărîm internațional abia cu doi ani în urmă, la campionatele mondiale din Brazilia, să poată ajunge la o valoare atît de ridicată. Și totuși aceasta a fost posibil, datorită studiilor temeinice făcute de antrenorii japonezi la marile competiții anterioare.

După turneul la care a participat echipa Japoniei ce aprecieri se pot face privind comportarea ei?

Mai întîi, despre selecționarea judicioasă a jucătoarelor care au o dezvoltare fizică bună, iar nivelul calităților lor fizice fiind destul de ridicat.

Privind pregătirea pe factorii antrenamentului, formația Japoniei a fost superioară celorlalte participante feminine. Ca o particularitate, să notăm modul în care se efectuează antrenamentele. Jucătoarele lucrează zilnic cîte 4—6 ore, timpul fiind împărțit aproximativ egal în două, dimineața și după-amiaza. In medie un antrenament durează 3 și uneori chiar 4 ore, timp în care efortul solicitat jucătoarelor are intensitate mare, iar numărul de repetări depășește cu mult ceea ce fac sportivii noștri în general. Accentul cade pe tehnica jocului, ceea ce are ca rezultat faptul că toate elementele de tehnică le sînt cunoscute foarte bine tuturor jucătoarelor. Serviciul „roată-plutitor", folosit de toate jucătoarele japoneze, este automatizat, avînd asigurată astfel în joc constanța, precizia și totodată eficacitatea lui. Serviciul constituie una din „armele" puternice cu care echipa își impune superioritatea chiar de la începutul jocului. Folosit cu particularitățile arătate mai sus, el pune în dificultate primirea lui regulamentară. Iar dacă primirea este realizată, pune în schimb în dificultate precizia pasei și obligă echipa adversă să efectueze trei lovituri.

Considerat ca ceva nou în tehnică poate fi amintită primirea serviciului cu două mîini de jos. Prin felul cum execută primirea, jucătoarele japoneze au eliminat greșelile regulamentare de această natură și și-au asigurat totodată precizia primei lovituri. Spre deosebire de alte echipe (care folosesc și ele primirea cu două mîini de jos, dar întrebuințează pentru aceasta numai partea radială a mîinii), jucătoarele japoneze utilizează în întregime ambele membre superioare: ele lovesc mingea (cu aceeași precizie) și cu suprafața palmelor, și cu suprafața antebrațelor, și chiar cu a brațelor, precizia fiind în funcție de traiectoria cu care vine mingea.

Lovitura cu două mîini de sus, este întrebuințată aproape numai pentru ridicarea mingii în vederea loviturii de atac; extrem de rar și cu totul întîmplător — în alte situații. Pentru a putea face uz de acest procedeu în pasarea mingii este necesară multă îndeminare, de care sportivele din Japonia au dat dovadă cu prisosință. Cu aceste două elemente, japonezele își asigură o superioritate evidentă de la bun început, fapt care are un rol hotărîtor în jocul de volei.

In cadrul apărării voleibalistele japoneze folosesc plonjonul cu rostogolirea pe o latură și revenirea rapidă, imediată în dispozitiv, ceea ce face ca ele să nu fie scoase aproape de loc din joc.

Din punct de vedere tactic, oaspetele noastre s-au folosit în atac de combinații cu intrarea a două jucătoare din linia a doua. Aceasta se face concomitent, indiferent de zona pe care o ocupă în teren. Intrările (făcute în general de voleibalistele ce se aflau în zonele I și 5) se efectuează în funcție de situația ivită și de necesitatea tactică.

Pasele pentru atac sînt cu traiectorie joasă. In plus, jucătoarele japoneze au o execuție foarte rapidă a loviturii de atac. Spre deosebire de celelalte echipe, formația Japoniei mărește ritmul spre sfîrșitul combinației. Astfel, prima pasă are o traiectorie înaltă, iar a doua o traiectorie joasă. Aceasta, spre deosebire de jocul practicat de echipele noastre, a căror primă pasă are o traiectorie joasă și a doua este mai înaltă ceea ce facilitează organizarea apărării adversarului și în primul rînd a blocajului. Dar varietatea atacurilor întreprinse de echipa feminină a Japoniei nu se datorește numai combinațiilor multiple, ci în primul rînd marii varietăți de procedee în executarea loviturii de atac. Jucătoarele japoneze stăpînesc la fel de bine procedeul de execuție în forță ca și pe cel înșelător, plasat în anumite zone.

Echipa Japoniei a folosit pe tot parcursul turneului numai șase jucătoare, cele care alcătuiesc formația de bază. La acestea s-a observat o bună coeziune, cunoașterea deplină a acțiunilor pe care trebuie să le întreprindă, deci permanenta posibilitate de a se ajuta reciproc, fiecare cunoscînd la perfecție modul de a gîndi și de a acționa al fiecăreia din echipă. Cu prilejul meciurilor disputate de ele la București, am mai remarcat la jucătoarele japoneze o bună disciplină în joc și o putere de luptă foarte susținută.

Cele de mai sus sînt numai cîteva din observațiile prilejuite de jocul echipei feminine a Japoniei. Folosite, aplicate în cadrul antrenamentului formațiilor noastre, aceste noutăți vor face să crească valoarea jocului practicat de echipele pe care noi, antrenorii, le pregătim.

prof. ȘTEFAN ROMAN
maestru emerit al sportului

Plonjonul este o armă defensivă stăpînită sub toate formele în mod remarcabil de jucătoarele japoneze. Iat-o în fotografia noastră pe Mitsue Masuo, salvînd o minge dificilă

Foto: T. Chioreanu

ȘAH

In semifinalele campionatului R.P.R.

S-a jucat un șah activ

Ca și în anii precedenți, semifinalele ediției 1962 a campionatului republican de șah au prilejuit o frumoasă întrecere sportivă, asigurînd totodată o utilă verificare de forțe între primii noștri șahiști. E drept, de data aceasta au lipsit mai mulți dintre protagoniștii obișnuiți ai semifinalelor, întreaga echipă reprezentativă a țării — aflată la Olimpiada de la Varna — fiind calificată direct în ultima fază a campionatului nostru. Au fost mai puține locuri libere în finală, dar pentru ele s-a luptat cu deosebită ardoare, pînă în ultima rundă.

Acest amănunt își are importanța sa. El a demonstrat încă o dată valabilitatea sistemului cu mai puține locuri de calificare în fiecare grupă, ceea ce creează un stimulent în plus și asigură continuitatea de efort de-a lungul întregului turneu pentru majoritatea participanților. Faptul că în toate cele patru semifinale, cei calificați n-au fost cunoscuți decît în ultimă instanță a dat impuls luptei, a fost o garanție pentru un joc activ.

La București, în una din grupe, cu două runde înainte de sfîrșit, nici unul dintre favoriți nu se putea considera sigur calificat, deși patru rămaseseră neînvinși. Iar în ultima rundă, ieșeanul V. Vaisman a trebuit să joace la cîștig (cu negrele) o partidă grea cu M. Rozvan, fiind răsplătit după victorie nu numai cu calificarea, ci și cu primul loc în grupă.

Ultima rundă a decis și în a doua semifinală bucureșteană. Aci A. Marcovici părea să aibă cele mai bune șanse pentru locul patru, chiar într-o eventuală egalitate de puncte cu Seimeanu și Reicher, față de care deținea „un Sonneborn" mai bun. Dar ultimele rezultate au clarificat în alt sens situația: Marcovici — Ott 0—1, Reicher — R. Alexandrescu 0—1, Matcescu — Seimeanu 0—1 !... Cîștig de cauză a avut Seimeanu.

In grupa de la Tg. Mureș, părea calificat Tr. Stanciu, care înaintea ultimei runde avea ½ p. avans față de cei mai apropiați concurenți. Dar pierzînd (cu albele) ultima partidă la Bondoc, el ratează calificarea, promovînd în schimb M. Suteu. Acesta debutează în finală, alături de M. Nacu, performerul grupei a doua bucureștene.

N-a fost suficientă pentru calificare falsa aureolă a unei invincibilități obținută prin prea multe remize. Este cazul lui P. Joița la București și G. Alexandrescu la Tg. Mureș, care deși neînvinși de-a lungul întregii semifinale, n-au acumulat puncte suficiente pentru a deveni finaliști.

Se impune concluzia — și aceasta nu este o constatare nouă — că se joacă un șah mai interesant și mai activ cînd avem mai multe grupe semifinale și mai puține locuri de calificare în fiecare dintre ele. Amănunt de care trebuie să se țină seama la stabilirea formulei viitorului campionat republican.

Iată, pentru încheiere, lista completă a participanților în finală — programată să înceapă la sfîrșitul lui noiembrie, la București — în frunte cu cei 6 „olimpici": V. Ciocîltea, T. Ghițescu, Fl. Gheorghiu, B. Soos, C. Radovici, A. Günsberger, V. Vaisman, D. Drimer, P. Voiculescu, M. Pavlov, M. Nacu, O. Troianescu, C. Bozdoghină, P. Seimeanu, M. Răduleanu, Gh. Mititelu, M. Suteu, I. Szabo, O. Pușcașu, C. Partos.

RD. V.

Însoțindu-i pe cicliștii romîni în R. D. Germană

Cu puțin timp în urmă i-am însoțit pe trei dintre cei mai buni cicliști din țara noastră (**Constantin Dumitrescu, Ion Cosma și Ion Ardeleanu**) în R.D. Germană, unde au luat parte la cîteva importante confruntări internaționale. Și, fiindcă în presă n-au apărut suficiente amănunte asupra comportării lor, m-am gîndit că n-ar fi rău să ofer — prin intermediul ziarului „Sportul popular" — cîteva date asupra desfășurării competițiilor.

„HAI DUMITRESCU !"

Primul concurs a avut loc la 18 septembrie în localitatea Riesla. A fost o cursă pe circuit, la care au luat startul alergători din R.D. Germană, Olanda, R.S. Cehoslovacă, Austria, Anglia și R.F. Romînă. La primul sprint cîștigă olandezul Colyns, urmat de reprezentantul nostru Ion Cosma. Plutonul se agită. Constantin Dumitrescu inițiază o evadare. Îi ia „plasa" cehoslovacul Krivka. Acesta din urmă cîștigă două sprinturi (ciclistul nostru se clasează pe locul II) dar, apoi, este obligat să cedeze impetuozității lui Constantin Dumitrescu (care este cunoscut aproape la fel de bine și peste hotare ca și în țara noastră, mărturie fiind aclamațiile puternice cu care publicul îl susține). El trece primul la sprinturile 4 și 5. Plutonul, sesizînd valoarea „evadaților" forțează și reușește să-i ajungă. Colyns — un alergător în mare formă — cîștigă următoarele trei sprinturi, iar Cosma își adjudecă și el victoria o dată. Clasament final: 1. Colyns (Olanda)... 5. Constantin Dumitrescu... 8. Ion Cosma.

REVANȘA CAMPIONATULUI MONDIAL

De la Riesla ne deplasăm în localitatea Lübben. Aici vom lua parte la două curse — de fapt revanșe ale campionatului mondial desfășurat după cum se știe cu puțin timp în urmă la Salo și Brescia, campionate la care cicliștii din R.D. Germană n-au putut participa deoarece li s-a refuzat viza de intrare în Italia. La startul cursei de 100 km contra cronometru pe echipe sînt prezente formații de valoare excepțională: 4 echipe din R.D. Germană (în care figurează G. Schur, Weissleder, Höhne, Ampler, Appler, Scheibner, Brüning ș.a.), reprezentativele Angliei, R.S. Cehoslovace, Olandei, Belgiei și Austriei. Formația noastră este dezavantajată deoarece se prezintă cu trei oameni (echipele sînt alcătuite din cîte 4 alergători). Băieții par timorați. Ni se oferă ajutorul unui ciclist german — Sperberg — și primim. Cicliștii noștri pleacă din start pe locul V. Se dă o luptă extraordinară în care Constantin Dumitrescu și Ion Cosma se dovedesc inepuizabili. Ion Ardeleanu, mai tînăr și cu mai puțină experiență, nu contribuie în aceeași măsură. Cu toate acestea realizăm timpul de 2 h.19:56, performanță deosebită dacă ținem seamă de condițiile în care am alergat.

In cursa pe circuit, desfășurată tot în orașul Lübben, Ion Cosma ocupă — în această redutabilă companie — locul 5, iar Constantin Dumitrescu locul 8.

A VENIT IARNA...

...așa par să spună cicliștii noștri — ca și ceilalți de altfel — cînd ajung în localitatea Sebnitz. Plouă și e frig, ca în decembrie, iar oamenii merg zgribuliți pe străzi. La startul cursei pe circuit se aliniază 140 de alergători! Începem bine. In turul doi pe primul loc se clasează Ion Cosma, iar C. Dumitrescu îl cîștigă pe al șaselea. Ardeleanu este și el în față și în turul 8 reușește să-i întrecă pe cunoscuții Schur, Ampler, Appler — primind aplauzele publicului. In turul 10 C. Dumitrescu evită cu greutate o busculadă la coborîre, dar i se defectează bicicleta și este obligat să abandoneze. De altfel în cursă au mai rămas doar vreo 60 de cicliști! Nici Gustav Schur n-a putut rezista acestei atît de grele întreceri. In turul 15 Cosma suferă și el o defecțiune și abandonează, iar în turul 18 I. Ardeleanu cu mîinile înghețate nu mai poate continua întrecerea...

★

Ca o concluzie a acestei deplasări a alergătorilor romîni trebuie să spun că rutierii noștri Constantin Dumitrescu și Ion Cosma au în momentul de față o valoare la nivelul exigențelor internaționale și că Ion Ardeleanu este un tînăr cu reale perspective.

HARALAMBIE VLĂSCEANU
vicepreședinte al F.R. Ciclism

TENIS

Progresul București, campioană republicană

La capătul unui turneu foarte disputat, între echipe de forțe sensibil egale, titlul de campioană republicană a fost cucerit de Progresul București. Invingătorii n-au fost cunoscuți decît după ultimele meciuri restante, desfășurate ieri după amiază.

După ce în etapa a doua, Progresul întrecuse Steaua la un scor concludent (9—6), în ultima întîlnire campionii au dispus de Știința cu 10—5, totalizînd 2 victorii. Pe de altă parte, Dinamo a întrecut pe Știința cu 9—6, dar a pierdut în ultima etapă în fața formației Steaua cu 7—8, ceea ce a adus trei echipe la egalitate de puncte în fruntea clasamentului. A decis meciaverajul, indicînd pe primul loc echipa Progresul (26—19), urmată de Steaua și Dinamo (24—21). Locul doi revine formației Steaua prin victorie directă. A patra în clasament: Știința.

La stabilirea ultimelor rezultate a contat foarte mult comportarea tinerilor de la Progresul, dintre care Boaghe a acumulat 4 puncte (cu Burciu 7—5, 6—0, 4—6, 6—3; cu Dimache 6—1, 6—3, 6—1; Boaghe, Tereanu—Burciu, Dimache 6—4, 6—3, 6—1; Boaghe, Namian—Burciu, Horșa 7—5, 6—3). De remarcat de asemenea că Ilie Năstase (Steaua) a terminat neînvins competiția, întrecînd și pe dinamoviștii Dron (6—0, 6—2, 6—0) și C. Ionescu (6—1, 6—1, 3—6, 6—0).

Echipa campioană (antrenată de G. Caralulis și P. Ursan) a prezentat un lot omogen, echilibrat la toate categoriile de vîrstă. O mențiune specială se cuvine campioanei țării, Julieta Namian, învingătoare în toate întîlnirile susținute.

Ca o caracterizare generală, actuala ediție a campionatului republican pe echipe mixte a scos în evidență progresul înregistrat de jucătorii tineri, care de cele mai multe ori au oferit întreceri mai interesante și de un nivel tehnic uneori egal cu acelea ale seniorilor. Tinerii tenismani au luptat cu multă însuflețire pentru echipă, acționînd cu hotărîre și siguranță în întîlnirile decisive. Incă o dovadă că preocuparea pentru creșterea cadrelor tinere va trebui să stea și în viitor în centrul atenției.